

FUZULİ'NİN OLUP REDİFLİ GAZELİ İLE NECİP FAZİL'İN BEN BAŞLIKLİ ŞİİRİNDEKİ AŞIĞIN KARŞILAŞTIRILMASI

Ali Rıza ÖZUYGUN – Sevinç AKKAYA

International Burch University, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümü, Saraybosna /
Bosna Hersek

Anahtar Kelimeler: Fuzuli, Necip Fazıl, Âşık.

ÖZET

İnsan eşref-i mahlukat, yaratılmışların en şerefliisidir. Allah insanı yaratılanlar içerisinde en üst mertebede yaratmakla birlikte insanı kainatın odak noktasına, merkezine yerleştirmiştir. Her varlığın bulunduğu, birleştiği yer insanoğludur. Bu durum insanoğlunu, hakikate açılan en güzel ayna haline getirmiştir. Hakikatin kelime anlamı, gerçeklik, asıl, öz demektir. Varlık aleminde bilinen-bilinmeyen her şeyin aslı vardır. İnsanoğlu bu aslın her daim peşindedir ve bu aslı bilmekle hakikate erecektir. Şeyh Galip'e göre de insan, yaratılışın özünü ve hikmetini bilmelidir. Eskiden hazinelerin viranelerde saklanmasına telmih yapan Şeyh Galip insanı bir viraneye benzetmekte ve içindeki hazinelerin ortaya çıkartılması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu çalışma ile Şeyh Galip'in kim olduğu ve Kendine bir hoşça bak; sen alemin özüsün; varlıkların gözbebeği olan insansın bercestesi ile biten şiirini Şeyh Galip'in insana olan bakış açısıyla incelemek amaçlanmıştır. Allah'ın aşık kulu olan insan da, yaratılışın özünü ve hikmetini bilmelidir. Aşık için Fuzuli canını cananına sunmalıdır derken Necip Fazıl ise Seni aramam için beni uzağa attın demektedir. Bu çalışma ile Necip Fazıl Kısakürek ve Fuzuli'nin aşık olan insana olan bakış açısı değerlendirilmeye çalışılmıştır.